

BUTEL (11) sb m

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie e jasne (tak Cn).

sg N butel (9). ♦ pl D butlóm (1). ♦ A butle (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

Pacholek miejski, głównie zajmujący się ściganiem i karaniem złoczyńców, oprawca, siepacz; lictor Murm, BartBydg, Mącz; ceryx Calep, Cn; apparitor, emissarius, lorarius, stator Mącz; calo, calator, clamator, curio, metator, praeclamitator, praeco, proclamator Cn (11) : Lictor, Oprawcą albo mieyski sługá ízargarz/ buttel á kát który złoczince ymuye y trácy Mącz 193b; Lictorius, Co ku ízargartóm á butlóm należy. Mącz 193b; Emissarius, Buttel/ mieyfcki párobek/ którego y tám y fám flią/ który też złodzieye ymuye. Mącz 226b, 197d, 278a, 417d; Calep 184b.

Szereg: »butel i ceklarz; ceklarz, (albo) butel« (1 : 3): Lictor. Ceklarz albo butel. Murm 177; BartBydg 82; Mącz 396c; butle y ceklarze/ bez rozumne bydlętá/ zwádliwe á burzące bydło/ w ktorych in fumma nic dobrego nie mász. Tak Kalwiniściowie o Lutheranách píšą ReszPrz 66.

Synonimy: ceklarz, kat, »miejski parobek«, oprawca, poseł, szargant, szargarz, szargat, szerga.

KN